

A lövészárck beomlott, hallgatólag már
Elhagyott géppuskák porladnak szét
Mégfáradt bakák nehéz nyomát
Elfújja a siró hajnali szél

Nincs, ki megszirat, nincs, ki eltemet
Nincsen zeneszó, nincsen rettenet
Súlyos, mérgezett levegőt lehel
Az Anyaföld, mely már nem fed el

"Az Első véres volt, de hamar talpraállt,
A Második pusztító, kegyetlen tanulság
A Harmadik után azonban kietlenné vált,
S ami maradt, csak SOS pusztaság."

Kiéggett harckocsik, lelőtt repülő
Kiéggett házak, romos temetők
Halott virágok, halott emberek
Csupasz hegyormok, vérző tengerek

A fájó szélben papírlap lebeg
Furcsa, szaggatott rajta a szöveg
Római történész néhány bölcs sora
"Intő példa legyen Karthago sorsa"

A Közgáz Jazz Klub programja

<u>December 1-én</u>	20 órától	<u>Szabados Trió</u> <u>Zerbe - Unkrodt Duó /NDK/</u>
8-án	20 órától	<u>Grencsó - Geröly Duó + vokál</u> <u>Grencsó - Geröly - Benkő Trió</u> <u>Faragó - Lőrinszky Duó</u>

Szabados Trió /Szabados György - zongora, Dresch Mihály - ts,ss,
Geröly Tamás - dob, ütőhangszerek/

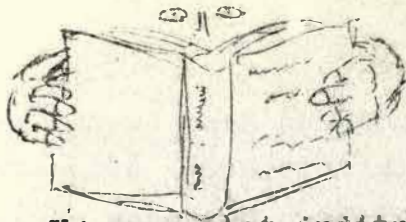
A zenekar a már-már legendássá vált trió - Szabados, Faragó, Vajda - jogutódja. Az eredeti trióból Benkő Sándor nyomására először Vajda Sándor vált ki, gyakorlatilag ezzel kezdődött a trió felbomlása, mert nem sikerült Vajda helyett megfelelő utódot találni. /Benkő ragaszkodott hozzá, hogy Vajda szakítson Szabadosékkal, mivel ez a "kétlakiság"nemigen fért bele az általa oly szorgalmasan erőltetett képbe a Benkő Dixieland Band-ről. Ezzel ugyan megszűnt a legígéretesebb honi zenekar akinek valami esélye lett volna komoly nemzetközi sikerek elérésére, de helyette kialakult ill. megerősödött egy közepes dixieland zenekar, ami viszont némi kis ügyeskedés árán könnyen eladható. Benkő mindenesetre biztosan nyert a dolgon./ A trió ebben az új felállásban idén ősszel mutatkozott be, igen nagy sikerrel.

Unkrodt - Zerbe Duó /Dietrich Unkrodt - tuba, Hannes Zerbe - zongora/

A két muzsikusz 1980 eleje óta játszik együtt ebben a formációban. Dietrich Unkrodt a berlini Komische Oper zenekarának tagja a komoly zene felől érkezett, ezzel szemben Hannes Zerbe sok éves jazz zenészi múlttal rendelkezik. Együttműködésük alapja az improvizáció és az új zene iránti közös érdeklődésük. Előzőleg nagyobb együttesekben játszottak együtt - mint például a Hannes Zerbe Rezesbanda, amely ma is a "kamarazenei" duó formáció ellenpontjául szolgál. Kortárs zenei kompozíciók /Eisler, Lutoslawski/, a jazz irodalom, valamint Hannes Zerbe témái szolgálnak a szabad improvizáció alapjául.. A tuba és a zongora különböző hangszinei meglepően egészítik ki egymást és a tuba váratlan mozgékonyaságról tesz tanubizonyságot. A duó célja elsősorban, hogy a kortársi komoly zene és a jazz - azaz az improvizatív zene - érintkezési pontjaira rámutasson. A két muzsikusz együtt turnézott Hollandiában /Amszterdam, Groningen/, Ausztriában /Bécs, Linz, Hall/ és az NSZK-ban /Nürnberg, Köln, Frankfurt, Göttingen/.

Dietrich Unkrodt

A Hans Eisler Zeneművészeti Főiskolán tuba szakon végezte tanulmányait, majd első meiningeni szerződése után a berlini Komische Oper zenekarának tagja lett.

HAJNALI HÁROM

Új sorozatot indítunk e számunkban. Hankiss János: Hajnali három o. könyvét ismertetjük több részletben. /Emellett természetesen Bálint György írásairól sem feledkezünk meg./ A szerző írásainak műfajára "nincs pontos kategória. Rövidlélegzetű írások, mini-esszék, gondolatok és töprengések arról, hogyan élhetnénk szépen, mivel színesíthetjük hétköznapijainkat, mit tudunk embertársainkról, mit tudnak rólunk."

Miatyánk

...

a mi mindennapi örömünket add meg nekünk ma
és szabadíts meg gőgjeinktől.

Hogy meg tudjuk bocsátani magunknak a saját bűneinket,

gyöngeségünket

a világot,

amelyet tökéletesre teremtettünk.

És a többiek bocsássák meg fáradt közönyünket,

önzésünket,

gyöngeségünk el nem évülő bűnét.

A mi mindennapi menekülésünket add meg nekünk ma,

és szabadíts meg a nap görösös ismétlődésinktől,

aminthogy mi is küzdeni fogunk saját elhatároltságunk

és korlátaink ellen,

amelyek másoktól elválasztanak minket.

És megpróbáljuk a lehetetlent: a tiszta emberi életet élni.

Ne vigy minket a gyilkos emberi rosszindulat birodalmába.

A belénk oltott gyűlöletet bocsásd meg magadnak, kérünk

Jöjjön el a mi emberi országunk

a bennünk lévő indulatok, irigység és kegyetlenség nélkül,

Hogy a szivekben béke legyen.

Amen

HASZNÁLATI UTASÍTÁS AZ ÉLETHEZ

A kis tettek árulása

Kis lezserségek, elhallgatások, apró ellentmondások, könnyed kibuvók, jelentéktelen halogatás, komolyan kiejtett szavak ütközése,

jól megindult kifogások vagy elfelejtett kifogások,
apró mentegetőzések /ha kedves, meleg, akkor is/,
magyarázatok /"mert nem akartam...", "mert féltem...", "mert ne néztél rám..." , "mert tudtam, hogy mindennek más jelentőséget tulajdonítasz"... "közbejött", "nem tudtam", "igazán akartam", "azt hittem, te nem hallottad, /vetted komolyan/, értetted"/.
Ez a szótára két ember /maga előtt is/ tagadott közönyének.

Más kárán, vagy mégsem?

Azt tartják, hogy okos ember a más kárán tanul. Ebben lenne is valami, elkerülhet az ember egy-két pofáraesést.

Azonban, ha végiggondolom, mégis csak éppen az okos fog kételkedni és próbálkozni. A járt utat a járatlanért a legstramabb fogja megpróbálni. Mert csak így, akár a saját kárán jut el a felismerés és tapasztalás számára is értékes, megbízható, elfogadható szintjére.

Bábkendő

Olyan világban élünk, amelynek döntő a faj fennmaradása, de érdektelen az egyén sorsa. És ezt a világot olyan egyéneknek kell képviselniük, akiknek vajmi keveset jelent a faj fennmaradása, de minden idegszáluk egyetlen döntő erőlködése saját fennmaradásuk!

□□□□

□□□□

□□□□

□□□□

□□□□

A KÖTET 1982-BEN JELENT MEG A GONDOLAT KIADÓNÁL. ANTIKVÁRIUMBAN ESETLEG FELLEMLHETŐ,
vagy vidéken eldugott könyvesboltokban.

A KONFORMISTARÓL

Nos, Budai János felhívására kedvet kaptam hozzászólni Merényi Miklós problémájához, mellyel egy oldalon át szenvedtetett minket, továbbra is minden konkrétság nélkül - cikke címében vállaltakkal ellentétben. Émelygett a gyomrom a kitűnő irodalomtanárra való hivatkozástól, mely ezt sugallja:

"én művelt vagyok" /elfeledve, hogy ennek hirdetés: a tömeg felé a tekintélyelv alkalmazási kényszere/. De nem az egyoldalú mosakodási kísérlete miatt ragadtam tollat.

Azért teszem, mert a legveszélyesebb típust képviseli: miközben a modernnek, forradalmian helyes gondolkodásnak látszani akaró hangvétel mögött nincs több üres szentimentalizmusnál, s a saját személyiség dicsőítés hirdetésénél /"én azonban megfogadtam, hogy csiszolatlan intellektusomat nem villogtatom többet" - írja legutóbb a Közlönyben/, összekeverve egy írás egyéni impresszióit a valóságábrázolás nála csak nyögvenyelősen megmutatkozó kényszerével.

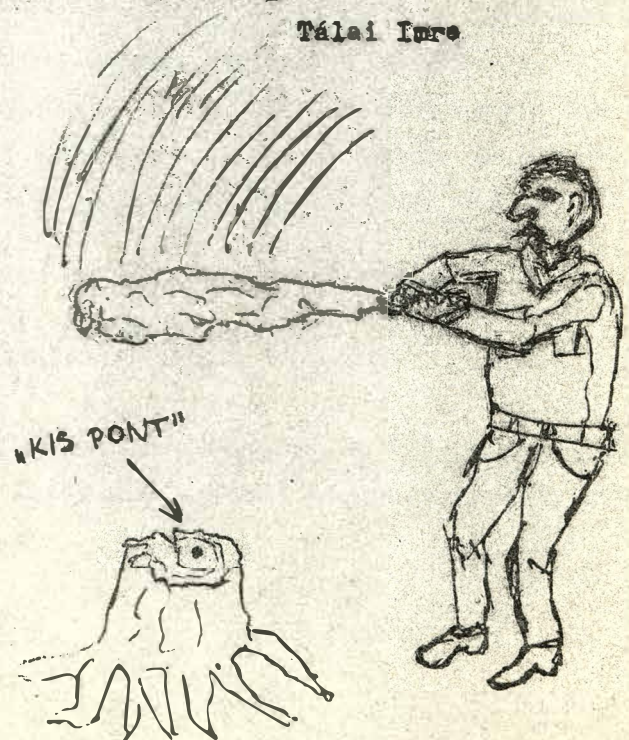
Nem kedvelem azt a féltő hangulvt, amellyel minket, olvasókat védni akar - oly kínzó átéltséggel - attól, hogy félreértelmezzük Bálint Györgyöt. Csodálom, hogy nem szenved még tudathasadásban: úgy tűnik, felismeri a helyes értelmezést, és ennek konklúzióit /egy idézet nem csak múlt időben lehet érvényes, hanem adott szituációban ma is, mert vonatkoztatható - vagy dobjuk el a klasszikusok összes műveit?/, s már ezt csodálni tudom benne... Aztán fogja magát, veszélyt szimatolva megtagadja a valóság ilyen vonatkozását, tudattorzító tudatformálással

igyekszik beleszólni abba, hogyan érezzük Bálint György sorait olvasva. Meglobogtatva a kétség zászlaját, figyelmeztet: ne értsétek félre, mert "az írások ... más értelmet nyernek", - elkövetve ezzel az újraértelmezés kísérletét, megideologizálendő hogy "a dolgok állása nem problémás", és ha tudjuk is, nyeljük /konformitás/.

Nos, én megköszönöm a figyelmeztetést, s a félreértelmezés elkerüléséhez ajánlom B.Gy. legújabb sorait a figyelmébe /és figyelmetekbe/ ha gondolataim, elismerem hogy joggal - mert szándékosan - sértették őt: "nem a személyes sérelem a döntő". /Lehet, hogy felháborodtam?/

Lehet az is, hogy a felháborodásomat rossz helyre irányítottam, mert ő túl kis pont. De szándékom szerint meg kellett támadnom azt a gondolkodásmódot /mely nem kis pont, de elharapozik mondanáig/, melyet leplezni akartam: az a gondolkodásmód nem egyesíteni akar, hanem megbontani. Mert veszélyes az, ha mi elkezdünk együttézni, látni, azonos látásmóddal újrafogalmazni az igazi problémákat? Kinek veszélyes? Kinek jó? Mikor és meddig?

Tóth László

Félreértelmezés (tet)és?

Mielőtt rátérnék Merényi Miklós cikkére, sajnos röviden foglalkoznom kell Tálai Imre válaszával. Mégpedig a hangvétele miatt. Kissé tulságosan is személyeskedőnek érzem, másképp tülzónak találom némely megállapítását, melyet M.M. cikkéből "olvasott" ki. (Itt kénytelen vagyok egy pillanatra megállni és önkritikát gyakorolni. A Közlöny előző számában és az IP-n felszólalásomban én is elkövettem a személyeskedés hibáját. Ezuton is szeretnék ezért elnézést kérni Dobrovits Iván et-től a sajtó nyilvánossága előtt is.)

Azt hiszem, a demokratikus nyilvánossághoz az is hozzátartozik, hogy az esetleges túlzó vagy helytelen véleményt mondókba sem folytjuk bele a szót, és a más véleményen levőket ezért nem kell ellenséggként kezelni. Ezt ajánlom figyelembe T.I.-nek, egy vitában a partnert lehet tekinteni ellenfélnek, de ellenségnek sohasem!

Most pedig megpróbálom megfejtetni M.M. irásának értelmét, mivel számomra nem egészen volt világos, amit irt. Az stimmel, hogy M.M. korábról ismeri Bálint György műveit. Azt is értem, hogy - szerinte - "a szándékos félreértelmezés keserű útjára taszítja" a Közlöny az író. Erre példaként az idei első és az október 23-i számot hozza fel. Az viszont már egyáltalán nem világos, hogy az utána következő B.Gy. idézetnek mi értelme, célja van és hogyan kapcsolódik az előtte elmondottakhoz.

M.M. téved, amikor az idei első számban közölt B.Gy. irás és a címlap cenzúrázottságra célzó szövegei között összefüggést keres. Tudniillik B.Gy. "Politika a politika ellen" c. irásában mondja el véleményét a cenzúráról, a cenzorokról, s a velük szemben követendő cselekvésről. (Ez a kis remekmű egyébként a tavasszal már lejött a Közlönyben.) Ha tehát sugallni akartam volna bármit is az olvasónak a cenzúra kaposán, akkor az említett írást közltem volna (másodszor is). Ami a "Művész, vigasztalj" c. írást illeti, valóban nem véletlenül került oda, ahogy. Azzal az "apró" eltéréssel, hogy éppenséggel nem a félreértelmeztetés volt a cél. Azon egyszerű oknál fogva, hogy nem lehet félreértelmezni... Bálint György irásaira ugyanis - különösen az említettekre - érvényes az, hogy valamely hír, esemény kaposán mond el térben, időben általánosabb érvényű dolgokat. Így a "Művész, vigasztalj" címűben a művészet céljáról, a művész szerepéről mond el ma is helytálló, általános érvényű igazságot. Szöges elmentét feszül eme irás tartalma és Gejdar Aliev nyilatkozata között.

Barbár, "ázsiai" tettnek tartom a művészet ideológiai propagandaeszközzé való lealacsonyítását, és ez a veszély fenyegeti a művészetet - ezt Gejdar Aliev nyilatkozatából kitalálhatjuk. Természetes, hogy B.Gy. eme műve került a nyilatkozat után, mivel én nem tudtam volna ellenvéleményemet ilyen frapánsan és művésziien megfogalmazni.

Kedves M.M.! Ha logikusan végig gondoljuk cikkedet, abból több dolog is következik.

folytatás az előző oldalról

Egyrészt mivel szerinted B.Gy-öt félre akartuk értelmezteni, ebből következik, hogy Te egyetértesz Gejdar Alievvel. Szeretnélek meggyőzni nézeted helytelenségéről, ezért megkérlek, olvasd el figyelmesen - most már a fentiek tükrében - még egyszer a "Művész, vigasztalj" című írást.

Másrészt attól tartok, Te Bálint György többi közölt irásában is a félreértelmeztetés szándékát véled felfedezni. Akkor hát tiltsuk be talán Bálint Györgyöt? Már a gondolat is képtelen: a két világháború közötti haladó baloldali irodalom, publicisztika kiemelkedő alakjának művei tiltottak 1984-ben, a szocialista Magyarországon! Márpedig következetesen végiggondolva álláspontodat, csak ide lehet kilyukadni. Remélem, az abszurd végeredmény rádöbbsent kiindulópontod abszurd volta.

Harmadrészt szeretném felhívni a figyelmedet valamire, kedves M.M. A félreértelmez(tet)és veszélye akkor fenyeget, amikor egy írást nem teljes terjedelmében, hanem abból csak részeket kiragadva idézünk. A Közlönyben közölt művek mindig elejétől a végéig, egyetlen betű rövidítés és mindenféle kommentár nélkül jelentek meg. Ezzel szemben Te B.Gy. "Mégegyszer az Egyén és tömeg" című irásából kiemeltél egy részletet, aminek eredeti szövegkörnyezetében egész más értelme is lehet (és van is!). Az már csak ráadás, hogy a közölt részlet - szerintem - sem gondolatilag, sem logikailag egyáltalán nem kapcsolódik cikked előző részéhez. Hát ennyit a félreértelmezésekről. Ami pedig számomra továbbra is homályban maradt problémáidat illeti, megoldásukhoz kívánok sok sikert és jó egészséget:

Budai János

közgáz klub

f01k est:

dec. 7-én

Spirit

20 órakor

és

crooks /HOLLAND/

... I L L E S Z K E D Ü N K ? (A fiatal értelmiség helye a társadalomban)

BESZÉLGETÉS BÁNFALVI ISTVÁNNAL AZ MSZMP KB MUNKATÁRSÁVAL

Bánfalvi István is résztvett a fiatal értelmiség helyzetét elszűző vita-
anyag elkészítésében, amelyet néhány hónapja tárgyalt a Politikai Bizottság.
A téma aktualitásához nem fér kétség, hiszen a fejlett társadalmakban egyre
nő a szakemberek, az értelmiség szerepe, hallatlanul megnőtt a szaktudás, a
tudomány- technika új teljesítményei iránti szükséglet. Ugyanakkor hazánk-
ban megfigyelhető az értelmiség presztizsének, anyagi megbecsülésének le-
értékelődése. Ez a helyzet különösen a fiatalok számára súlyos, mert leg-
termékenyebb alkotó éveiket saját egzisztenciájuk kialakítására kell fordí-
taniuk ahelyett, hogy a társadalom számára tudnának jelentős produkciókkal
előállni. A vitán két irányból szeretnénk megközelíteni a kérdést.

1. Milyen igényei vannak a társadalomnak a fiatal értelmiséggel szemben?
2. Mit tud nyújtani a társadalom az igényért cserébe?

Most pedig néhány részletet adunk közre egy tanulmányból (Dr. Lakatos -
Szűcs: A felsőfokú végzettségű fiatalok foglalkozási jellemzői. In: Az if-
juság életkörülményei, KSH, 1984.)

"... 1980-ban a felsőfokú végzettségűek alig több mint kétharmada dolgo-
zik képzettségének megfelelő munkaterületen. A részben megfelelő foglalko-
zásúak aránya 9%, egyötödük foglalkozása pedig képzettségüknek nem felel
meg..." "... A fiatal aktív kereső okleveleseknek mindössze két %-a fi-
zikai foglalkozású, ami azonban nem jelenti azt, hogy képzettségüket egyál-
talan nem hasznosítják. A gazdasági fejlődés kavessé dinamikus szakaszaiban
elfogadhatónak tartjuk a diplomások - akár a jelenlegit valamelyest megha-
ladó - mozgását a fizikai és a szellemi foglalkozások között. A cél azonban
az, hogy egy bizonyos idő elteltével legyen lehetőségük a kognitív szellemi
foglalkozásokban való visszatérésre.

Egy újabb idézet: Dr. Harcsa - Dr. Késedi: A fiatal diplomások anyagi
egzisztenciális helyzetének néhány jellemzője In: Munkügyi szemle, 1984/8
"... A vizsgált réteg havi átlagkeresete 1982-ben 4404 ft volt, ami a nép-
gazdasági átlagkeresetből (4641 ft) mintegy 5%-al, a nem fizikai foglalkozá-
súak átlagkeresetéből (5363 ft) hozzávetőleg 18%-al maradt el. A fiatal
diplomások átlagkeresetei a hasonló korú szakmunkásokéhoz képest relative
alacsonyak és az utóbbi egy évtizedben kereseti helyzetük romlott. A 20-
24 évesek csoportjában a diplomások havi átlagkeresete mintegy 96%-a volt
a szakmunkások keresetének, egy évtized múlva ez az arány hozzávetőleg
80-85%. A 25-29 évesek korcsoportjában a hetvenes évek elején a diplomások
keresetei még közel 7%-al kerestek többet, mint a szakmunkások, 1982-ben
a diplomások keresetei mintegy 4-8%-al maradtak el a szakmunkásokétól."

HEINRICH BÖLL: A HAGYATÉK

/Könyvajánlat/

A Hagyaték H. Böll eddig ismeretlen, 1948-ban íródott, de 1982-ig még nem publikált kisregénye. A kézirat sokáig ismeretlen helyen kallódott és csak nemrégiben került a Kölni Városi Könyvtárba. A kisregény cselekménye 1943-ban Franciaországban és az orosz hadszíntéren, a kerettörténet a keletkezési évben, 1948-ban a háború utáni Németországban játszódik. Az elbeszélő főhős rádöbben, hogy aháborús gyilkosok "köztünk élnek", és szégyentelenül, mindent elfeledve, semmit - még a szándékos emberölést sem - megbánva, újra a helyzet és a társadalom urai.

Ez a könyv nemcsak a háború utáni helyzetet dolgozza fel, hanem magát a háborút, a militarizmust is érzékletesen jellemzi. A történet minden humán érzésű ember számára figyelmeztetés, óvás: Ne engedjük újra hatalomra jutni az emberi értékeket nem ismerő, pusztító tagjait a társadalomnak!

Néhány sor a könyvből:

"Képzeld magad elé próbaképpen a bátyja sok-sok évfolyam- és osztálytársa valamelyikét - hagyjuk most Schneckert -, bárkit közülük, felőlem bárkit, egy szeretetre méltó, mindig tisztességesen és kifogástalanul viselkedő embert, és azt mondom magának: a kaszárnyában vaddisznó lesz! Az a hadsereg pedig egész Európán végighurcolta a kaszárnyáit..."

Ilyen volt X, ilyen volt Y, aki ma amerikai cigarettába és kűdös politikai reményekbe fojtja a keserűségét, mert egyelőre időszerűtlen a karrier, és aki amúgy rendszeresen találkozik a volt bajtársaival, mert akkor fölidézheti az emléket, hogy "megmutattuk ám nekik". És ilyen Y, aki konokul, buzgón készül ügyésznek, vagy gimnáziumi tanárnak, mert ezen a két pályán tág tere nyílik katonáknál is védtelenebbekre orditozni: gyerekekre és szegényekre."

Rakéta Regénytár, 1984. Magvető Kiadó

Az 5. oldalon a címűje rajz R.K. kifejezett
ellenzése miatt maradt a lapban!

Figyelem! A "köszönve" megírtak a
decemberi műbeszámok!